

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN REKREASYONEL EĞİLİMLERİ VE KATILIM ENGELLERİ: SINDIRGI MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNE YÖNELİK ARAŞTIRMA

Recreational Trend Analysis of University Students
and Participation Barriers: An Investigation for
Sındırgı Vocational School

Gönderim Tarihi: 29.10.2016

Kabul Tarihi: 09.12.2016

Melike GÜL*

ÖZ: Rekreatyon faaliyetleri, insanların gönüllü olarak katıldıkları ve boş zamanlarını değerlendirmeye yönelik faaliyetleri kapsamaktadır. Bu faaliyetler insanların dinlenme, eğlenme ve tatmin dürtüleri ile ilgili olup, onların bedensel ve ruhsal yorgunluklarının giderilmesine katkı sağlamaktadır. Bu durum üniversite öğrencileri için de geçerlidir. Bu araştırmanın amacı, Balıkesir Üniversitesi Sındırgı Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin rekreatyon faaliyetlerine ilişkin tutumlarını ve katılımını engelleyen faktörleri araştırmaktır. Bu amaçla 330 öğrenci üzerinde yüz yüze anket yöntemi uygulanmış ve veriler SPSS paket programı ile analiz edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre; öğrencilerin rekreatyonel faaliyetlere katılım sıklığı ile bu faaliyetlere katılım arzusu arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Öğrencilerin rekreatyonel eğilimleri ile demografik değişkenler arasında da anlamlı farklılıklar bulunmaktadır. Araştırma sonuçları, rekreatyonel faaliyetlere katılımın önündeki engellerin cinsiyete, aile gelir düzeyine ve bölümlere göre değiştiğini göstermektedir. Ayrıca araştırmada rekreatyon faaliyetlerine katılımı engelleyen en önemli faktörlerin önem sırasına göre; ekonomik, organizasyonel, rekreatyon alanlarının durumu, içsel ve fizyolojik kaynaklı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmanın sonunda ilgili çevrelere yönelik öneriler de geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rekreatyon, Sındırgı Meslek Yüksekokulu, Öğrenci.

ABSTRACT: Recreation activities include all the activities that people participating voluntarily for the rest themselves physically and spiritually during their leisure time. These activities consist of entertaining people, relaxing and satisfying impulses, and contribute to the elimination of their physical and mental fatigue. This is also more essential for college students. The study investigates the attitudes of the students related recreational activities at Sındırgı Vocational School in the Balıkesir University. For this purpose, a survey was applied on the face to face to 330 students and data were analyzed with SPSS. Research

* Öğr. Gör. Dr., Balıkesir Üniversitesi/Sındırgı Meslek Yüksekokulu/Turizm ve Otel işletmeciliği, melikegul@balikesir.edu.tr

results indicate that there are statistically significant differences between the students' frequency of participation and participation desire in recreational activities. In addition, there are also significant differences between demographic variables and recreational trends among students. The research results show that barriers to participate in recreational activities vary according to gender, family income levels and departments. In addition, the most important barriers are ranked in order of importance as economic, organizational, recreation area, internal and physiological origin. Finally, some proposals are developed for the relevant.

Keywords: Recreation, Sındırgı Vocational School, Student.

GİRİŞ

Sanayi devrimi ile birlikte artan teknolojik gelişmeler neticesinde kişilerin çalışma saatleri azalırken serbest zamanları çoğalmış ve böylelikle bu serbest zamanı değerlendirecek etkinlikler kapsamında rekreasyon faaliyetleri önem kazanmıştır. Ayrıca sanayileşmenin de etkisiyle kentlerin aşırı kalabalıklaşması, bireylerin bedensel ve ruhsal yorgunluklarını arttırmış ve monoton yaşam tarzı her geçen gün kendisini daha fazla hissettirmeye başlamıştır. Böylece dinlenme ve eğlenme faaliyetlerine duyulan ihtiyaç rekreasyon faaliyetlerinin önemini daha da arttırmış bulunmaktadır. Bu durum yoğun bir şekilde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin sosyalleşmesi ve öğrencilerin hareketsiz yaşam tarzının olumsuz etkilerinden korunabilmesi için de geçerlidir.

Lundberg'e göre rekreasyon, insanların bireysel veya grup halinde sportif, kültürel, tarihsel ve doğa ile ilişkili faaliyetlere herhangi bir zorlamaya maruz kalmadan kendi özgür iradeleri ile fiziksel ve zihinsel tatmin duygusu amacıyla katılmaları sonucu gerçekleşen faaliyetlerdir. Rekreasyon faaliyetleri, insanların bedensel ve ruhsal yorgunluklarını giderip onlara fiziksel, ruhsal ve yaratıcı bir güç kazandırmaktadır (Tütüncü vd., 2011: 71).

Üniversiteler, öğrencilerin başarılı olmak için yoğun bir şekilde fiziksel ve zihinsel güç harcadıkları kurumlardır. Üniversite dönemi, insanların sosyo-kültürel gelişiminde bir yapı taşı görevi üstlenmektedir. Üniversite yıllarında kazanılan rekreatif faaliyetlere katılma alışkanlığı ilerleyen yıllarda da devam etmekte ve bu durum sağlıklı bir toplumun oluşturulmasında önemli bir işlev görmektedir.

Sındırgı Meslek Yüksekokulu kırsal bir turizm alanı olan Sındırgı ilçesinde yer almaktadır. Büyük şehirlerden gelen öğrenciler dersler dışındaki zamanlarda, dinlenmek, eğlenmek ve sosyalleşmek için rekreasyon faaliyetlerine ihtiyaç duymaktadırlar. Bu nedenle yapılan çalışmada Sındırgı Meslek Yüksekokulu öğrencileri örneklem olarak seçilerek, öğrencilerin hangi rekreasyon faaliyetini ne kadar sıklıkla yaptıklarının ve hangi rekreasyon faaliyetini daha faz-

la yapmak istediklerinin ortaya çıkartılması amaçlanmıştır. Ayrıca çalışmada öğrencilerin rekreatif eğilimlerinin ve katılım engellerinin cinsiyet, gelir, harcama, bölüm ve sınıf gibi demografik değişkenlere göre ne derece farklılık gösterdiği de ortaya çıkartılmaya çalışılmıştır. Çalışmada son olarak, öğrencilerin rekreatif faaliyetlerine katılımını engelleyen faktörler ortaya konulmuştur.

LİTERATÜR TARAMASI

İngilizce, yaratmak, oluşturmak anlamına gelen “create” fiilinin önüne; yenden, tekrar anlamına gelen “re” ön ekinin gelmesiyle oluşan (Lapa vd., 2012: 853) rekreatif kelimesinin İngilizce karşılığı olan “recreation”, sözlük anlamına göre yeniden yaratma, canlandırma, dinlenme, eğlence, istirahat gibi anlamlara gelmektedir (Redhouse, 1992: 465). Boş zaman değerlendirme ve turizm bilimi açısından rekreatif, sözlük anlamından daha kapsamlı şekilde tanımlamak gerekmektedir. Hazar (2014: 36)’a göre rekreatif; insanların sınırlı yaşam süresinin zorunlu davranışlar dışında kalan diliminde (boş zamanda), gönüllü olarak katıldıkları ve doyum sağladıkları etkinliklerdir. Türkiye’de boş zaman ve değerlendirme ve rekreatif sözcükleri yaygın şekilde ve eş anlamlı olarak kullanılmaktadır. Nitekim Babacan ve Göztaş (2011: 11)’a göre, rekreatif faaliyeti bir boş zaman etkinliğidir. Gül (2014: 11) ise rekreatif, “bireylerinin zorunlu zamanlarının dışında fiziksel ve zihinsel olarak yenilenmek amacıyla uyuma, yeme-içme ve tüm fizyolojik ihtiyaçlara bağlı yapılması zaruri eylemlerin dışında yapılan tüm etken, edilgen ve ettiren faaliyetlerdir” şeklinde tanımlamaktadır.

Daha geniş bir tanımlama ile rekreatif, insanların boş zamanlarında kendi istekleriyle özgürce gerçekleştirdikleri, buldukları mekanlardan uzaklaşma, dinlenme, hava değişimi, gezme görme, beraber olma, heyecan duyma, farklı deneyimler kazanma gibi değişik amaçlarla ev dışında veya içinde açık veya kapalı alanlarda, aktif ya da pasif şekilde katıldıkları etkinlikleri ifade eden bir kavramdır (Albayrak, 2013: 176). Haberal’a (2015: 83-84) göre de rekreatif faaliyetlerinde kültürel bir etkileşim söz konusu olup, bu faaliyetlerde kırsal turizm tarafından teşvik edilmektedir.

Günümüzde insanların çalışma sürelerinin kısalması ve ücretli izin haklarına kavuşmaları gibi faktörler nedeniyle boş zamanları artmıştır. Dolayısıyla boş zaman değerlendirme etkinliği olan rekreatif ayrılardan süre de artmıştır. Bununla birlikte gelir ve eğitimde görülen artış da rekreatif faaliyetlere verilen önemi arttıran diğer bir önemli unsurdur (Albayrak, 2013: 181). Rekreatif ayrılardan duyulan ihtiyaç, rekreatif faaliyetlerinin, kişisel ve toplumsal olarak sağladığı faydalardan ileri gelmektedir. Kişisel yönden; fiziki sağlık gelişiminin yaratılması, ruh sağlığı kazandırılması, insanı sosyalleştirmesi, insanın ki-

şisel beceri ve yeteneğini geliştirmesi, çalışma başarısı ve iş verimine etkisi, ekonomik hareketlilik, insanı mutlu etmektir. Toplumsal yönden ise; toplumsal bütünleşmeyi ve dayanışmayı sağlaması ve demokratik toplum yaratılması, rekreasyona duyulan ihtiyacın nedenlerinden bazılarını oluşturmaktadır (Hacıoğlu, vd., 2015: 55). Dolayısıyla üniversite öğrencileri de benzer şekilde, fiziksel ve ruhsal sağlıklarını korumak, sosyalleşme ve yaratıcılık yeteneklerini geliştirmek, ders başarılarını ve verimliliklerini arttırmak gibi nedenlerle rekreasyon faaliyetlerine her geçen gün daha fazla ihtiyaç duymaktadırlar. Overholt ve Ewert (2015: 43)'e göre sürekli yaşadığı veya çalıştığı mekândan uzak olan insanların streslerini azaltmada dağcılık, tırmanma ve doğa ile ilgili çeşitli aktiviteler sosyal ve duygusal yönden oldukça yararlı olabilmektedir.

Üniversiteler akademik eğitim ve uygulamalar ile mesleki beceri kazandırma, bilimsel, toplumsal ve ekonomik temelli uygulama ve araştırmalar yürüterek bilgi üretmeyi, gençlere görev ve sorumluluklar vererek toplum yaşamına hazırlamayı, toplumun eğitim, bilinç ve kültür seviyesine katkıda bulunmayı amaçlar. Üniversitelerdeki sosyal ve kültürel etkinlik alanları; farklı kültür, etnik ve sosyal yapılara sahip öğrencilerin eğitim süreçleri boyunca ders dışı zamanlarının büyük bölümünü geçirdikleri mekânlar olup, sosyal etkileşim açısından da büyük önem taşımaktadırlar (Göker, 2014: 186).

Üniversite öğrencilerinin rekreasyonel faaliyetlere katılımını teşvik edici ve zaman zaman da engelleyici bazı faktörler bulunmaktadır. Rekreasyonel faaliyetlere katılımı teşvik eden faktörler; yeterli boş zaman, yeterli ekonomik güç ve rekreasyon faaliyetlerinin gerçekleştirileceği alanların varlığı olarak sıralanabilir. Öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere katılımını engelleyen faktörler ise; finansal kaynakların yetersizliği, rekreasyon alanlarının uygunsuzluğu, sosyal faktörler (örneğin; üniversitenin yer aldığı bölgenin toplum yapısı), çevre bilincinin yetersizliği, sağlık durumunun uygunsuzluğu şeklinde ifade edilebilir (Hazar, 2014: 61-63).

Rekreasyon faaliyetlerine katılımı etkileyen faktörleri belirlemeyi amaçlayan çalışmalar 1980'lerin ortasında başlamıştır. Bu çalışmaların bir çoğu rekreasyonel faaliyetlere katılımın nedenlerini araştırırken nispeten daha az miktardaki araştırmalar ise rekreasyonel katılımı engelleyen nedenleri incelemiştir (Müdderrisoğlu vd., 2005a: 40). Müdderrisoğlu ve Uzun (2004), çalışmalarında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Orman Fakültesi öğrencilerinin rekreasyonel eğilimlerini ve öğrencilerin demografik yapısının rekreasyonel tercihlere olan etkilerini belirlemeyi amaçlamışlardır. Sonuç olarak cinsiyet ve gelirin rekreasyonel tercihlerde en çok etkili katılımcı özellikleri olduğu saptanmıştır. Tütüncü vd. 'nin (2011) Dokuz Eylül Üniversitesi fakülte ve yüksekokullarında gerçekleştirdikleri çalışmanın amacı ise, rekreasyon faaliyetlerinden yararlananların,

bu faaliyetlere katılımını etkileyen unsurlar ile ilgili algılarının ölçülmesi ve değerlendirilmesidir. Sonuçta, kız öğrencilerin erkeklere göre tüm boyutlara yönelik yaklaşımlarında anlamlı ve olumlu yönde bir farklılık saptanmıştır. Sağlık vd. (2014) Ardahan ilinde yer alan Çıldır Meslek Yüksekokulu'nda gerçekleştirdikleri araştırmada öğrencilerin rekreatif faaliyetlere katılma istekleri, katılma sıklıkları ve katılmalarını etkileyen faktörleri belirlemiş ve ilgili çevreler için bazı öneriler geliştirmişlerdir. Ağılönü vd. (2012) Muğla Üniversitesi Yerleşkesi öğrencileri üzerinde gerçekleştirdikleri araştırmada ise, öğrencilerin fiziksel aktivitelere ilgi duyduğu fakat rekreatif olanakların yeterince olmaması, tesis ve organizasyon yetersizliği nedeniyle bu ihtiyaçlarını yerleşke dışında karşıladıkları tespit edilmiştir.

Üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlerine katılımı, yabancı yazında da sıklıkla araştırılan bir konu olmuştur. Huang ve Carleton'un (2003) çalışmasının sonucuna göre, Tayvan'daki üniversite öğrencileri rekreatif faaliyetlerine katıldıkça öğrenci memnuniyeti artmaktadır. Walker vd. (2007) ise Kanadalı ve Çinli üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılımını kısıtlayan faktörleri incelemişler ve bu iki ülke öğrencilerinin kısıtlayıcıları arasında farklılık tespit etmişlerdir. Karunaanithy ve Karunanithy (2014) yaptıkları çalışmada öğrencilerin rekreatif faaliyetler sonucunda etkilenen beş özelliğini; sosyal etkileşim, öğrenme arayışı, psikolojik sağlık, fiziksel sağlık ve öz gelişim olarak bulmuşlardır. Aşikkutlu ve Müderrisoğlu (2011) ise çalışmalarında rekreatif faaliyetler üzerinde etkili olan motivasyon faktörlerini; sosyalleşme, ekonomik özellikler, eğlence ve kaçıp uzaklaşma duygusu şeklinde belirlemişlerdir.

YÖNTEM

Bu çalışmanın amacı, Sındırgı Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin rekreatif eğilimlerini ve katılım engellerini belirlemektir. Bu amaçla çalışmada demografik değişkenlere bağlı olarak öğrencilerin rekreatif faaliyetlere katılım sıklığı ile katılım isteği arasındaki ilişki ve rekreatif faaliyetlerine katılımını engelleyen faktörler ölçülmeye çalışılmıştır.

Araştırma Balıkesir Üniversitesi Sındırgı Meslek Yüksekokulu'nda gerçekleştirilmiştir. 1995 yılından beri faaliyette olan yüksekokulda Turizm ve Otel İşletmeciliği, Dış Ticaret, İşletme Yönetimi, Muhasebe ve Veri Uygulamaları, Elektrikli Ev Cihazları Teknolojisi olmak üzere toplam beş bölüm bulunmaktadır. Araştırma verileri bu bölümlerde öğrenim gören 330 öğrenciden karşılıklı görüşme tekniği kullanılarak anket formları aracılığıyla toplanmıştır. Sındırgı Meslek Yüksekokulu'nda aktif olarak devam eden öğrenci sayısı; 250 birinci sınıf öğrencisi ve 210 ikinci sınıf öğrencisi olmak üzere toplam 460'dır. Bu du-

rumda araştırmanın evreni 460, örnekleme ise 330 kişidir. Dolayısıyla örneklemin evreni yüksek oranda temsil ettiği söylenebilir. Araştırma anket formunu doldurmayı kabul eden gönüllü öğrenciler üzerinde, 2015-2016 eğitim-öğretim yılında aralık-ocak ayları arasında uygulanmıştır. Araştırmada kullanılan anket dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere aylık katılım sıklığını ölçen sorular, ikinci bölümde, öğrencilerin rekreasyonel faaliyetler ile ilgili katılım isteğini ölçen sorular, üçüncü bölümde öğrencilerin rekreasyon faaliyetlerine katılımını engelleyen faktörleri tespit etmeye yönelik sorular, dördüncü bölümde ise demografik bilgileri tespit etmeye yönelik sorular yer almaktadır. Anketin birinci bölümünde öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere aylık katılım sıklığı; “hiç katılmıyorum”, “1 ile 5 kez arası katılıyorum”, “6 veya daha fazla katılıyorum” şeklinde yapılandırılmıştır. Anketin ikinci bölümünde ise, öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere katılım isteğini ölçen sorular beşli Likert ölçeği ile yapılandırılmıştır. Buna göre öğrencilerin katılım istekleri; “1=Hiç istemiyorum, 2=İstemiyorum, 3=Biraz istiyorum, 4=İstiyorum, 5=Çok istiyorum” şeklinde belirlenmiştir. Anketin üçüncü bölümünde de öğrencilerin rekreasyon faaliyetlerine katılımını engelleyen faktörler beşli Likert ölçeği ile ölçülmüştür. Bu amaçla hazırlanan ölçek; “fizyolojik özellikler”, “rekreasyon alanlarının durumu”, “içsel nedenler”, “ekonomik nedenler” ve “organizasyonel nedenler” olmak üzere beş alt boyuttan oluşmaktadır. Ankette kullanılan ölçeğin belirlenmesinde; Crawford vd. (1991), Oh vd. (2001), Müderrisoğlu ve Uzun (2004), Müderrisoğlu vd. (2005b), Tütüncü vd. (2011), Karunaanithy ve Karunanithy (2014) ve Sağlık vd. (2014)’nin çalışmalarından yararlanılmıştır. Hazırlanan ölçek Sındırgı’daki rekreasyon olanakları da dikkate alınarak yeniden düzenlenmiştir. Veri analizinde frekans ve varyans testleri kullanılmıştır.

BULGULAR

Demografik Veriler

Ankete katılan öğrencilerin demografik özelliklerinin incelenmesi sonucunda; öğrencilerin %58,2’sinin erkek, %41,8’inin kız öğrencilerden oluştuğu tespit edilmiştir. Ankete katılan öğrencilerin %97’si 17-24 yaş aralığında, %3’ü ise 25 yaş üzerindedir. Öğrencilerin %98,8’i bekâr, %1,2’si evlidir. Ankete katılan öğrencilerin ailelerinin gelir durumuna bakıldığında; %26,4’ü 1300 TL ve altı, %41,2’si 1300-2000 TL arası, %18,2’si 2001-3000 TL arası, %8,2’si 3001-4000 TL arası, %6,1’i ise 4000 TL ve üzeri aile gelirlerinin olduğunu belirtmişlerdir. Öğrencilerin %58,5’i ayda 500 TL ve altı harcama yaparken, %32,1’i 501-1000 TL arası harcamakta, %9,4’ü ise 1001 TL üzeri harcama yapmaktadır. Ankete katılan öğrencilerin %13,6’sı Turizm ve Otel İşletmeciliği, %34,2’si Dış Tica-

ret, %10,9'u İşletme Yönetimi, %23'ü Muhasebe ve Veri Analizleri, %18,2'si ise Elektrikli Ev Cihazları Teknolojisi bölümlerinde öğrenim görmektedir. Öğrencilerin %50,9'u 1.sınıf, %41,9'u ise 2.sınıf öğrencisidir.

Güvenilirlik ve Faktör Analizi

Çalışmada katılımcıların rekreatif faaliyetlere katılmama (RFK) ölçeğinin güvenilirliğini belirlemek için Cronbach's Alpha katsayısı hesaplanmıştır. Ölçeğin yapı geçerliliğini belirlemek için ise faktör analizi uygulanmıştır. Katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için frekans testi, rekreatif faaliyetlere katılım sıklığını ve isteğini kıyaslamak için T-testi ve son olarak katılımcıların rekreatif faaliyetlere katılmama nedenlerini belirlemek için tek değişkenli varyans analizi uygulanmıştır.

Çalışmada katılımcıların rekreatif faaliyetlere katılmama nedenlerini belirlemek amacıyla kullanılan ölçeğin güvenilirliği 0,87 olarak hesaplanmıştır. Bu değer ölçeğin iç tutarlılığının oldukça yüksek olduğunu göstermektedir. Beş boyutlu alt ölçeklerin de iç tutarlılığı oldukça yüksektir. Bu alt ölçeklerden fizyolojik özellikler (FÖ) alt ölçeğinin güvenilirliği 0,86, rekreatif alanların durumu (RAD) alt ölçeğinin güvenilirliği 0,80, içsel nedenler (İN) alt ölçeğinin güvenilirliği 0,78, ekonomik nedenler (EN) alt ölçeğinin güvenilirliği 0,78 ve organizasyonel nedenler (ÖN) alt boyutunun güvenilirliği 0,84'dür. Bu durumda ölçeğin veri toplamada oldukça güvenilir bir ölçek olduğu söylenebilir.

Çalışmada kullanılan ölçeğin yapı geçerliliğini belirlemek için faktör analizine başvurulmuştur. Kalaycı'ya (2006) göre 0,5'den büyük Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değeri, veri setinin faktör analizine uygun olduğunu göstermektedir. Analiz sonuçları veri setinin güçlü bir yapı geçerliliğine sahip olduğunu göstermektedir (KMO 0.85, X^2 :3498,399, df: 253 ve $p < .000$). Ayrıca analiz sonuçları "rekreatif faaliyetlere katılmama" ölçeğinin toplam varyansın %68'ini açıkladığı ve 1'den büyük altı özdeğere sahip olduğunu göstermektedir.

Rekreatif Faaliyetlere Katılım Sıklığı ve İsteğine İlişkin Bulgular

Ankete katılan öğrencilerin rekreatif eğilimlerini belirlemek için, tablo 1'de belirtilen rekreatif faaliyet türlerine ayda kaç kez katıldıkları sorulmuş ve buna yönelik aşağıda tablo 1'de görülen sonuçlar elde edilmiştir. Ayrıca rekreatif faaliyetlere katılım sıklığı ile katılım isteği arasında yapılan kıyaslama da tablo 1'de yer alan madde yüklerinden görülebilmektedir.

Tablo 1. Rekreatyonel Faaliyetlere Katılım Sıklığı ve İsteği

Rekreatyonel Faaliyet Türü	Aylık Katılım Sıklığı	Frekans	%	Katılım Sıklığı (Madde Yüğü)	Katılım İsteği (Madde Yüğü)
Doğa Gezileri	Hiç	147	44,5	1,7364	3,4606
	1-5 arası	123	37,3		
	6 ve üstü	60	18,2		
Balık Avlama	Hiç	206	62,4	1,5000	2,8242
	1-5 arası	83	25,2		
	6 ve üstü	41	12,4		
Ata Binmek	Hiç	214	64,8	1,4455	3,2152
	1-5 arası	85	25,8		
	6 ve üstü	31	9,4		
Bisiklet Binmek	Hiç	116	35,2	1,8697	3,5273
	1-5 arası	141	42,7		
	6 ve üstü	73	22,1		
Yüzme ve Güneşlenme	Hiç	145	43,9	1,8121	3,5000
	1-5 arası	102	30,9		
	6 ve üstü	83	25,2		
Tura Katılmak	Hiç	164	49,7	1,6455	3,3727
	1-5 arası	119	36,1		
	6 ve üstü	47	14,2		
Futbol, Voleybol, Basketbol Oynamak	Hiç	114	34,5	1,9667	3,5212
	1-5 arası	113	34,2		
	6 ve üstü	103	31,2		
Masa Tenisi, Bilardo v.s. Oynamak	Hiç	129	39,1	1,8727	3,1848
	1-5 arası	114	34,5		
	6 ve üstü	87	26,4		
Koşu	Hiç	105	31,8	1,9545	3,2121
	1-5 arası	135	40,9		
	6 ve üstü	90	27,3		
Fotoğraf Çekmek	Hiç	75	22,7	2,2091	3,6091
	1-5 arası	111	33,6		
	6 ve üstü	144	43,6		

Tablo 1. Rekreatif Faaliyetlere Katılım Sıklığı ve İsteği (devamı)

Rekreatif Faaliyet Türü	Aylık Katılım Sıklığı	Frekans	%	Katılım Sıklığı (Madde Yüğü)	Katılım İsteği (Madde Yüğü)
Resim Yapmak	Hiç	178	53,9	1,6455	2,7394
	1-5 arası	91	27,6		
	6 ve üstü	61	18,5		
Manzara Seyri	Hiç	83	25,2	2,1545	3,7000
	1-5 arası	113	34,2		
	6 ve üstü	134	40,6		
Piknik Yapmak	Hiç	115	34,8	1,8879	3,5182
	1-5 arası	137	41,5		
	6 ve üstü	78	23,6		
Kitap vb. Okumak	Hiç	90	27,3	2,0485	3,2515
	1-5 arası	134	40,6		
	6 ve üstü	106	32,1		
Güreşmek	Hiç	221	67,0	1,4636	2,0636
	1-5 arası	65	19,7		
	6 ve üstü	44	13,3		
Dağ Yürüyüşü ve Dağcılık	Hiç	152	46,1	1,7303	3,3424
	1-5 arası	115	34,8		
	6 ve üstü	63	19,1		
Avlanmak	Hiç	215	65,2	1,4727	2,6212
	1-5 arası	74	22,4		
	6 ve üstü	41	12,4		
Dans Etmek	Hiç	153	46,4	1,7182	2,8545
	1-5 arası	117	35,5		
	6 ve üstü	60	18,2		
TV İzlemek, Radyo Dinlemek v.s.	Hiç	76	23,0	2,2061	3,4182
	1-5 arası	110	33,3		
	6 ve üstü	144	43,6		
Spor Amaçlı Yürüyüş	Hiç	91	27,6	2,0697	3,7212
	1-5 arası	125	37,9		
	6 ve üstü	114	34,5		
Jimnastik Yapmak	Hiç	202	61,2	1,5424	2,5333
	1-5 arası	77	23,3		
	6 ve üstü	51	15,5		

Tablo 1’de de görüldüğü gibi; aylık katılımında 6 kez ve daha fazla katılım oranının yüksek olduğu faaliyetler; fotoğraf çekmek (%43,6), TV izlemek-radyo dinlemek (%43,6) ve manzara seyridir (%40,6). Ayda 1 ve 5 kez arası katılımın yüksek olduğu faaliyetler ise; bisiklet binmek (%42,7), piknik yapmak (%41,5), koşu (%40,9), kitap vb. okumak (%40,6) ve spor amaçlı yürüyüş (%37,9) dür. Öğrenciler arasında katılmama oranının yüksek olduğurekreasyon faaliyetleri; güreşmek (%67), avlanmak (%65,2), ata binmek (%64,8), balık avlama (%62,4), jimnastik yapmak (%61,2), tura katılmak (%49,7), dans etmek (%46,4), dağ yürüyüşü ve dağcılık (%46,1), doğa gezileri (%44,5), yüzme ve güneşlenme (%43,9), masa tenisi-bilardo vb. oynamak (%39,1) ve futbol-voleybol-basketbol oynamak (%34,5) şeklindedir. Bu sonuçlara göre öğrencilerin fazla enerji harcanmayan, pasif faaliyetler grubuna girebilecek fotoğraf çekmek, manzara seyretmek ve kitap okumak gibi rekreasyon faaliyetlerine daha sık katılım gösterdiği görülmektedir. Fiziksel açıdan yoğun bir şekilde enerji harcanan güreşmek, avlanmak, ata binmek, dağ yürüyüşü ve dağcılık, jimnastik yapmak gibi rekreasyon faaliyetline katılım ise oldukça düşük düzeydedir. Bu durumun nedenleri arasında; Sındırgı’daki rekreasyon faaliyet alanlarının kısıtlılığı, öğrencilerin rekreasyon konusundaki bilinç eksikliği ve isteksizlik, maddi koşullardaki yetersizlik sayılabilir.

Ankete katılan öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere katılım sıklığı ile katılım istekleri arasındaki farkı ölçebilmek için T-testi uygulanmıştır. Tablo 1’de de görüldüğü gibi, öğrencilerin en fazla katıldıkları faaliyetler sırası ile fotoğraf çekmek, TV izlemek/Radyo dinlemek v.s., manzara seyri, spor amaçlı yürüyüş ve kitap vb. okumaktır. Öğrencilerin en çok katılmak istedikleri faaliyetler ise sırası ile spor amaçlı yürüyüş, manzara seyri, fotoğraf çekmek, bisiklete binmek ve futbol/voleybol/basketbol oynamaktır. Öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere katılım sıklığı ile katılım isteği arasındaki farklara bakıldığında, tablo 1’de de görüldüğü gibi her faaliyette katılım isteğinin katılım sıklığından daha fazla olduğu ortaya çıkmaktadır. Dolayısı ile öğrencilerin rekreasyon faaliyetlerine katılmaya gönüllü olmalarına rağmen, imkân yetersizlikleri nedeni ile bu faaliyetlere katılmadıkları söylenebilir. Rekreasyonel faaliyetlere katılım sıklığı ile katılım isteği arasında en fazla fark gözlenen faaliyetler sırası ile ata binmek, tura katılmak, doğa gezileri, yüzme ve güneşlenme, bisiklet binmek, spor amaçlı yürüyüş, piknik yapmak, dağ yürüyüşü ve dağcılık ve futbol/voleybol/basketbol oynamaktır.

Rekreasyonel Faaliyetlere Katılım Sıklığının Demografik Veriler İle İlişkilendirilmesi

Cinsiyet değişkenine göre rekreasyonel faaliyetlere katılım sıklığı açısından

istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlemlenen rekreasyon faaliyetler tablo 2’de görülebilmektedir. Erkekler lehine farklılık gözlemlenen rekreasyon faaliyetleri sırasıyla; masa tenisi/bilardo v.s. oynamak, avlanma, futbol/voleybol/basketbol oynamak, balık avlama, güreşmek, yüzme ve güneşlenme, dağ yürüyüşü ve dağcılık, ata binmek ve tura katılmaktır ($p < ,05$). Başka bir deyişle bu faaliyetlere erkekler kızlara göre daha sık katılmaktadır. Dans etme faaliyetine ise kızlar erkekler göre daha sık katılmaktadır. Overholt ve Ewert (2015), Kinnaird ve Hall (1994)’e göre kız ve erkeklerin rekreasyon faaliyetlerine katılımları farklılık göstermektedir. Çalışmada ortaya çıkan sonuç da bu bulgularla örtüşmektedir.

Tablo 2. Cinsiyete Göre Katılımcıların Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım Farklılığı

Rekreasyon Türü	Cinsiyet	Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig. (p)	Katılım Sıklığı (Lehine)
Balık Avlama	Erkek	1,6406	19 161	,000	Erkekler Lehine
	Kız	1,3043			
Ata Binmek	Erkek	1,5156	5 249	,023	Erkekler Lehine
	Kız	1,3478			
Yüzme ve Güneşlenme	Erkek	1,9219	8 605	,004	Erkekler Lehine
	Kız	1,6594			
Tura Katılmak	Erkek	1,7188	4 843	,028	Erkekler Lehine
	Kız	1,5435			
Futbol/Voleybol/Basketbol Oynamak	Erkek	2,1615	28 684	,000	Erkekler Lehine
	Kız	1,6957			
Masa Tenisi/Bilardo v.s. Oynamak	Erkek	2,0781	33 214	,000	Erkekler Lehine
	Kız	1,5870			
Güreşmek	Erkek	1,6042	18 473	,000	Erkekler Lehine
	Kız	1,2681			
Dağ Yürüyüşü ve Dağcılık	Erkek	1,8125	5 415	,021	Erkekler Lehine
	Kız	1,6159			
Avlanma	Erkek	1,6458	29 985	,000	Erkekler Lehine
	Kız	1,2319			
Dans Etme	Erkek	1,6042	10 826	,001	Kızlar Lehine
	Kız	1,8768			

Ankete katılan öğrencilerin aile gelirlerine göre rekreasyon faaliyetlerine katılım sıklığının farklılık gösterip göstermediğı araştırmada incelenen bir diğerkonudur. Tablo 3’de görüldüğü gibi sırasıyla yüzme ve güneşlenme, fotoğraf çekmek, bisiklete binmek, dağ yürüyüşü ve dağcılık, kitap v.s. okumak rek-

reasyon faaliyetlerinde aile gelirine göre istatistiksel açıdan anlamlı oranda farklılık olduğu ortaya çıkmıştır ($p < ,05$). Başka bir deyişle ailesinin geliri 4001 TL ve üzerinde olan öğrenciler bu faaliyetlere geliri daha düşük olan diğer öğrencilere göre daha sık katılmaktadırlar. Bu sonuca göre Sağlık vd. (2014: 89)'nin de belirttiği gibi gelir düzeyi daha düşük olan öğrenciler çok pahalı ekipman ve masraf gerektirmeyen faaliyetlere yönelmektedirler. Jenkins ve Pigram (2003: 413), Yılmaz vd. (2012: 882) ve Müderrisoğlu ve Uzun (2004: 110)'a göre ise rekreasyon alanlarında katılımcıların gelir durumları, tercih edecekleri rekreasyonel faaliyetleri doğrudan etkilemektedir. Gelir düzeyinin artışı para gerektiren faaliyetlere katılımı arttırmasının yanı sıra, daha pasif rekreasyonel faaliyetlerin tercih edilmesine neden olmaktadır. Çalışmada ortaya çıkan sonuç da bununla örtüşmektedir.

Tablo 3. Aile Gelir Düzeyine Göre Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım Farklılığı

Rekreasyon Türü	Aile Geliri	Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig.	Katılım Sıklığı (Lehine)
Bisiklete Binmek	1300 ve altı	1,8621	2 722	,030	4001 ve üzeri lehine
	1300-2000	1,8015			
	2001-3000	1,9333			
	3001-4000	1,7407			
	4001 ve üzeri	2,3500			
Yüzme ve Güneşlenme	1300 ve altı	1,7471	7 508	,000	4001 ve üzeri lehine
	1300-2000	1,6912			
	2001-3000	1,7833			
	3001-4000	2,0741			
	4001 ve üzeri	2,6500			
Fotoğraf Çekmek	1300 ve altı	2,2759	2 793	,026	4001 ve üzeri lehine
	1300-2000	2,1103			
	2001-3000	2,2167			
	3001-4000	2,1111			
	4001 ve üzeri	2,7000			
Kitap v.s. Okumak	1300 ve altı	2,1609	2 475	,044	4001 ve üzeri lehine
	1300-2000	2,0147			
	2001-3000	2,0000			
	3001-4000	1,7407			
	4001 ve üzeri	2,3500			
Dağ Yürüyüşü ve Dağcılık	1300 ve altı	1,7586	2 595	,036	4001 ve üzeri lehine
	1300-2000	1,6912			
	2001-3000	1,7167			
	3001-4000	1,5185			
	4001 ve üzeri	2,2000			

Öğrencilerin kişisel harcamaları yönünden farklılık olup olmadığı incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bunun nedeninin öğrencilerin ankette belirtmiş oldukları aylık harcama düzeyinin genellikle birbirine yakın rakamlar olduğu düşünülmektedir. Araştırmada incelen bir başka konu ise ankete katılan öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüme göre rekreasyon faaliyetlerine katılım sıklığının farklılık gösterip göstermediğidir.

Tablo 4. Bölüm Düzeyinde Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım Farklılığı

Rekreasyon Türü	Bölüm	Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig.	Katılım Sıklığı (Lehine)
Resim Yapmak	Turizm	1,5778	3 390	,010	Elektrik Lehine
	Dış Ticaret	1,4867			
	İşletme	1,5833			
	Muhasebe	1,7500			
	Elektrik	1,9000			
Avlanma	Turizm	1,3556	4 089	,003	Elektrik Lehine
	Dış Ticaret	1,3451			
	İşletme	1,3333			
	Muhasebe	1,6184			
	Elektrik	1,7000			

Tablo 4'te görüldüğü gibi avlanma ve resim yapma faaliyetlerine Elektrikli Ev Cihazları Teknolojisi Bölümü öğrencileri diğer bölümlerin öğrencilerine göre daha sık katılmaktadırlar. Bu bölümün öğrencilerinin hepsinin erkek olmasının avlanma faaliyetine katılımı arttırdığı düşünülmektedir.

Tablo 5. Sınıf Durumuna Göre Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım Farklılığı

Rekreasyon Türü	Sınıf	Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig.	Katılım Sıklığı (Lehine)
Kitap v.s. Okumak	1. Sınıf	1,9643	4 128	,043	2. Sınıf Lehine
	2. Sınıf	2,1358			
Dağ Yürüyüşü ve Dağcılık	1. Sınıf	1,8274	5 634	,018	1. Sınıf Lehine
	2. Sınıf	1,6296			

Öğrencilerin devam ettikleri sınıfa göre katıldıkları rekreasyon faaliyetleri arasındaki farklılığa bakıldığında, 1.sınıf öğrencilerinin dağ yürüyüşü ve dağcılık, 2.sınıf öğrencilerinin ise kitap v.s. okumak faaliyetlerine daha sık katıldıkları tablo 5'te görülmektedir. Bu sonuca göre, öğrencilerin birinci sınıfta

açık mekân rekreasyon faaliyetlerine daha ilgiliyken, ikinci sınıfa geldiklerinde kapalı mekân rekreasyon faaliyetlerine daha ilgili oldukları düşünülebilir.

Rekreasyonel Faaliyetlere Katılım İsteğinin Demografik Veriler İle İlişkilendirilmesi

Çalışmada öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere katılım isteği ile demografik değişkenler arasında ilişki olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan testler sonucunda elde edilen bulgular aşağıdadır.

Cinsiyete göre katılım isteğinin farklılık gösterip göstermediğine bakıldığında, balık avlama, futbol/voleybol/basketbol oynama, masa tenisi/bilardo v.s. oynama, güreşme ve avlanma gibi faaliyetlerin erkekler lehinedir. Buna karşın fotoğraf çekme, resim yapma, piknik yapma, kitap v.b. okuma, dans etme, spor amaçlı yürüyüş ve jimnastik gibi faaliyetlerin ise kızlar lehine istatistiksel olarak anlamlı oranda farklılık gösterdiği gözlenmiştir ($p < ,05$).

Tablo 6. Cinsiyete Göre Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım İsteği Farklılığı

Rekreasyon Türü	Cinsiyet	Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig.	Katılım İsteği (Lehine)
Balık Avlama	Erkek	3,1563	22640	,000	Erkekler Lehine
	Kız	2,3623			
Futbol/Voleybol/ Basketbol Oynamak	Erkek	3,8229	19 456	,000	Erkekler Lehine
	Kız	3,1014			
Masa Tenisi/Bilardo v.s. Oynamak	Erkek	3,4896	19 394	,000	Erkekler Lehine
	Kız	2,7609			
Fotoğraf Çekmek	Erkek	3,3490	16 344	,000	Kızlar Lehine
	Kız	3,9710			
Resim Yapmak	Erkek	2,6042	3 961	,047	Kızlar Lehine
	Kız	2,9275			
Piknik Yapmak	Erkek	3,3854	28 684	,038	Kızlar Lehine
	Kız	3,7029			
Kitap v.b. Okumak	Erkek	3,0156	12 534	,000	Kızlar Lehine
	Kız	3,5797			
Güreşmek	Erkek	2,4010	26 646	,000	Erkekler Lehine
	Kız	1,5942			
Avlanmak	Erkek	3,1823	65 023	,000	Erkekler Lehine
	Kız	1,8406			
Dans Etmek	Erkek	2,4948	26 001	,000	Kızlar Lehine
	Kız	3,3551			
Spor Amaçlı Yürüyüş	Erkek	3,5781	4 795	,029	Kızlar Lehine
	Kız	3,9203			
Jimnastik	Erkek	2,3750	4 727	,030	Kızlar Lehine
	Kız	2,7536			

Müderrişoğlu ve Uzun (2004)'un yaptıkları araştırmanın sonuçlarına göre de; futbol, voleybol, basketbol, masa tenisi, bilardo oynamak, balık tutmak, avlanmak ve güreşmek erkekler tarafından daha çok tercih edilen rekreatif faaliyetler iken, alışveriş yapmak, kır gezilerine katılmak, radyo dinlemek kızlar tarafından daha çok tercih edilen rekreatif faaliyetlerdir. Dolayısıyla araştırmada ortaya çıkan sonuçlarla örtüşmektedir. Kız ve erkekler arasında en fazla farklılık gözlemlenen rekreatif faaliyetleri ise sırasıyla; avlanmak (f=65 023), piknik yapmak (f=28 684), güreşmek (f=26 6646) ve dans etmektir (f=26 001) (Tablo 6). Çalışmada aile gelir düzeyine göre rekreatif faaliyetlerine katılım isteğinde bir farklılık olup olmadığı da incelenmiştir.

Tablo 7. Aile Gelir Düzeyine Göre Rekreatif Faaliyetlerine Katılım İsteği Farklılığı

Rekreatif Türü	Aile Geliri	Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig.	Katılım İsteği (Lehine)
Spor Amaçlı Yürüyüş	1300 ve altı	3, 8736	2 604	,036	1300-2000 lehine
	1300-2000	3, 8971			
	2001-3000	3, 2833			
	3001-4000	3, 4815			
	4001 ve üzeri	3, 5000			

Tablo 7'de görüldüğü gibi, ankete katılan öğrencilerin aile gelir düzeyine göre rekreatif faaliyetlerine katılım isteği farklılığına bakıldığında, sadece spor amaçlı yürüyüş faaliyetinde istatistiksel oranda anlamlı bir farklılık gözlenmiştir. Aile gelirleri 1300-2000 TL arasında olan öğrenciler, bu faaliyete diğer rekreatif faaliyetlere oranla daha fazla katılmak istemektedirler. Bu sonuçta, yürüyüş faaliyetinin herhangi bir maliyet gerektirmemesinin etkili olduğu düşünülmektedir.

Tablo 8. Kişisel Harcamalara Dayalı Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım İsteği Farklılığı

Rekreasyon Türü	Kişisel Harcama Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig.	Katılım İsteği (Lehine)	
Ata Binmek	500 ve altı	3 2176	3 196	,042	1001 ve üzeri lehine
	501-1000	3 0283			
	1001 ve üzeri	3 8387			
Masa Tenisi/ Bilardo v.s. Oynamak	500 ve altı	3 0466	3 085	,047	1001 ve üzeri lehine
	501-1000	3 2736			
	1001 ve üzeri	3 7419			
Güreşmek	500 ve altı	1 9896	7 443	,001	1001 ve üzeri lehine
	501-1000	1 9245			
	1001 ve üzeri	3 0000			
Dağcılık	500 ve altı	3 2435	3 520	,031	1001 ve üzeri lehine
	501-1000	3 3302			
	1001 ve üzeri	4 0000			
Avlanma	500 ve altı	2 4560	6 219	,002	1001 ve üzeri lehine
	501-1000	2 6509			
	1001 ve üzeri	3 5484			
Spor Amaçlı Yürüyüş	500 ve altı	3 8808	3 254	,040	500 ve altı lehine
	501-1000	3 4528			
	1001 ve üzeri	3 6452			

Ankete katılan öğrencilerin kişisel harcama düzeyine göre rekreasyon faaliyetlerine katılım isteği farklılığı tablo 8'de görülmektedir. Elde edilen sonuçlara göre; ata binmek, masa tenisi/bilardo v.s. oynamak, güreşmek, dağ yürüyüşü ve dağcılık, avlanma gibi rekreasyon faaliyetlerine katılım isteği kişisel harcaması 1001 TL ve üzerinde olan öğrencilerde diğer öğrencilere kıyasla daha fazladır. Sadece spor amaçlı yürüyüş faaliyetine katılım isteği kişisel harcaması 500 TL ve altı olan öğrencilerde daha fazladır. Bunun nedeni olarak bu faaliyetin herhangi bir maliyete yol açmaması, pahalı bir ekipman gerektirmemesi gösterilebilir. Aşıkutlu ve Müderrisoğlu'na (2011) göre, rekreasyonel faaliyetlere katılım isteğinde ekonomik özellikler önemli rol oynamaktadır. Araştırmada ortaya çıkan sonuç da bu bilgi ile örtüşmektedir.

Tablo 9. Bölüm Düzeyinde Rekreatif Faaliyetlerine Katılım İsteği Farklılığı

Rekreatif Türü	Bölüm	Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig.	Katılım İsteği (Lehine)
Doğa Gezileri	Turizm	3.2667	2 706	,030	Dış Ticaret Lehine
	Dış Ticaret	3,6903			
	İşletme	3,4444			
	Muhasebe	3,6053			
	Elektrik	3,0000			
Ata Binmek	Turizm	2,8667	2 549	,039	Dış Ticaret Lehine
	Dış Ticaret	3,5310			
	İşletme	3,1667			
	Muhasebe	3,2632			
	Elektrik	2,8500			
Yüzme ve Güneşlenme	Turizm	3,2222	5 737	,000	Dış Ticaret Lehine
	Dış Ticaret	4,0354			
	İşletme	3,3889			
	Muhasebe	3,1711			
	Elektrik	3,1833			
Tura Katılmak	Turizm	3,2222	3 155	,015	Dış Ticaret Lehine
	Dış Ticaret	3,6903			
	İşletme	3,4167			
	Muhasebe	3,3684			
	Elektrik	2,8667			
Masa Tenisi/Bilardo v.s. Oynamak	Turizm	3,2000	3 904	,004	Elektrik Lehine
	Dış Ticaret	3,4425			
	İşletme	2,8333			
	Muhasebe	2,7105			
	Elektrik	3,5000			
Manzara Seyretmek	Turizm	3,2667	3 151	,015	Muhasebe Lehine
	Dış Ticaret	3,6814			
	İşletme	3,8056			
	Muhasebe	4,0921			
	Elektrik	3,5000			
Piknik Yapmak	Turizm	3,1333	6 234	,000	Muhasebe Lehine
	Dış Ticaret	3,7522			
	İşletme	3,6111			
	Muhasebe	3,8421			
	Elektrik	2,9000			
Dağ Yürüyüşü ve Dağcılık	Turizm	3,3333	2 955	,020	Dış Ticaret Lehine
	Dış Ticaret	3,5664			
	İşletme	3,0000			
	Muhasebe	3,5395			
	Elektrik	2,8833			

Ankete katılan öğrencilerin öğrenim gördükleri bölümler dikkate alınarak rereasyonel faaliyetlere katılım istekleri incelendiğinde; tablo 9'da görüldüğü gibi doğa gezileri, ata binmek, yüzme ve güneşlenme, tura katılmak, masa tenisi/bilardo v.s. oynamak, manzara seyretmek, piknik yapmak, dağ yürüyüşü ve dağcılık faaliyetlerinde istatistiksel olarak anlamlı oranda farklılık tespit edilmiştir. Doğa gezileri, ata binmek, yüzme ve güneşlenme, tura katılmak, dağ yürüyüşü ve dağcılık faaliyetlerine dış ticaret bölümü öğrencileri daha fazla katılmak isterken, manzara seyretmek ve piknik yapmak faaliyetlerine muhasebe bölümü öğrencileri, masa tenisi/bilardo v.s. oynamak faaliyetine ise elektrik bölümü öğrencileri katılmayı daha çok istediklerini belirtmişlerdir. Çalışmada sınıf farklılığına göre de rekreasyon faaliyetlerine katılım isteğinde bazı farklılıklar tespit edilmiştir.

Tablo 10. Sınıf Durumuna Göre Rekreasyon Faaliyetlerine Katılım İsteği Farklılığı

Rekreasyon Türü	Sınıf	Madde Yüğü	Gruplar Arası (F)	Sig.	Katılım Sıklığı (Lehine)
Balık Avlamak	1. Sınıf	2,6488	4 468	,035	2. Sınıf Lehine
	2. Sınıf	3,0062			
Ata Binmek	1. Sınıf	2,9464	10 170	,002	2. Sınıf Lehine
	2. Sınıf	3,4938			
Bisiklete Binmek	1. Sınıf	3,3452	5 528	,019	2. Sınıf Lehine
	2. Sınıf	3,7160			
Piknik Yapmak	1. Sınıf	3,3512	5 141	,024	2. Sınıf Lehine
	2. Sınıf	3,6914			
Kitap Okumak	1. Sınıf	3,0655	5 694	,018	2. Sınıf Lehine
	2. Sınıf	3,4444			
Jimnastik Yapmak	1. Sınıf	2,3452	4 976	,026	2. Sınıf Lehine
	2. Sınıf	2,7284			

Tablo 10 incelendiğinde ise 2.sınıf öğrencilerinin balık avlamak, ata binmek, bisiklete binmek, piknik yapmak, kitap okumak ve jimnastik yapmak gibi rekreasyonel faaliyetlere 1.sınıf öğrencilerine kıyasla daha fazla katılmak istedikleri görülmektedir. Bu durumda öğrencilerin okulda öğrenim gördükleri süre arttıkça rekreasyon faaliyetlerine katılım isteğinde bilinç düzeyinin arttığı düşünülmektedir.

Rekreasyonel Faaliyetlere Katılım Engellerine İlişkin Bulgular

Çalışmada katılımcıların rekreasyonel faaliyetlere katılmama nedenlerinin demografik değişkenlere göre bir farklılık olup olmadığı belirlenmek amacıyla varyans analizi yapılmıştır. Analiz sonuçlarının yorumlanmasında özellikle

etki büyüklüğü (d), p ve F değerleri dikkate alınmıştır. Kılıç'ın (2014) etki büyüklüğü (d) değerinin 0,2'den küçük olması durumunda etki büyüklüğünün zayıf, 0,5 olması durumunda orta ve 0,8'den büyük olması durumunda ise kuvvetli olarak tanımlanabileceğini ileri sürmektedir. Buna ilaveten O'Keefe (2007) ise etki büyüklüğü ile ilgili raporlamada post hoc gücü, gözlemlenen güç, retrospektif güç ve önsel güç gibi etiketlerden kaçınılması gerektiğini ve sonuçların etki gücü, güven aralığı ve p değerleri ile verilmesinin daha uygun olacağını belirtmektedir.

Tablo 11. Demografik Özelliklere Dayalı Rekreatif Faaliyetlere Katılım Engelleri

Demografik Özellikler		N'	M. Yüku	S.S.	df	F	p	d
Cinsiyet	Erkek	192	50,3854	16,18407	1	7,429	,007	,776
	Kadın	138	55,1232	14,68574				
Yaş	17-24	320	52,1188	15,68394	1	2,637	,105	,367
	25 ve Üzeri	10	60,3000	15,83392				
Kişisel Harcama	500TL ve Altı	193	53,1658	15,56115	2	,766	,466	,180
	501-1000TL	106	51,6604	14,43665				
	1001TL ve Üzeri	31	49,8065	20,51084				
Aile Geliri	1300TL ve Altı	87	56,8506	16,42072	4	3,402	,010	,850
	1301-2000TL	136	51,6765	15,77005				
	2001-3000TL	60	51,7333	13,75804				
	3001-4000TL	27	46,4074	13,17999				
	4001TL ve Üzeri	20	47,5000	17,25810				
KH-AG	-	330	-	-	8	3,216	002	,969
Bölüm	Turizm	45	46,6889	14,35717	4	2,406	,049	,690
	Dış Ticaret	113	54,2566	14,66518				
	İşletme	36	52,0556	13,57507				
	Muhasebe	76	54,3947	17,63336				
	Elektrik	60	50,6833	16,52373				
Sınıf	1	168	51,5179	16,08137	1	,997	,319	,169
	2	162	52,3667	15,72722				

Varyans analizi sonuçlarına göre cinsiyet değişkenine bağlı olarak rekreatif faaliyetlere katılım arasında farklılıklar bulunmaktadır ($F=7,429$, $P=,007<,05$ ve $d=,776$). Çalışmada ortaya çıkan etki büyüklüğünü belirleyen d değerinin 0,8'e yakın olması, p değerinin 0,05'in altında olması ve yüksek F değeri, cinsiyet değişkenine dayalı rekreatif faaliyetlere katılım arasındaki farklılığı doğrulamaktadır (Kılıç, 2014; O'Keefe, 2007). Ortalamalar erkeklerde 50,3854, kızlarda ise 55,1232'dir. Bu sonuç, kız öğrencilerin erkek öğrencilere kıyasla rekreatif faaliyetlere katılımın önünde daha fazla engel olduğunu dü-

şündüklerini ortaya koymaktadır. Overholt ve Ewert (2015), Kinnaird ve Hall (1994)'e göre kız ve erkeklerin rekreasyon faaliyetlerine katılımları farklılık göstermektedir. Çalışmada ortaya çıkan sonuç da bununla örtüşmektedir.

Yaş ve kişisel harcama değişkenine göre ise katılımcıların rekreasyonel faaliyetlere katılmama konusundaki algı farklılığı istatistiksel olarak anlamlıdır ($F=2,637$, $p=,105>,05$, $d=,367$; $F=,766$, $p=,466>,05$, $d=,180$). Aile geliri ile rekreasyonel faaliyetlere katılmama arasındaki ilişki ise istatistiksel olarak anlamlıdır ($F=3,402$, $p=,010<,05$ ve $d=,850$). Ortalamalar aile geliri 1300TL ve altında olanlarda 56,8506 ile en yüksek değerdedir. Diğer gelir gruplarında ise bu değerler birbirine oldukça yakındır. Bu sonuç, aile geliri 1300TL ve altında olan öğrenciler arasında rekreasyonel faaliyetlere katılım sıklığının düştüğünü işaret etmektedir. Bu durum rekreasyonel faaliyetlere katılımın asgari ücretin üzerinde aile gelirini zorunlu kıldığı biçiminde yorumlanabilir. Jenkins ve Pigram (2003), Müderrisoğlu ve Uzun (2004) ve Yılmaz vd. (2012) ise rekreasyon alanlarında katılımcıların gelir durumları, tercih edecekleri rekreasyonel faaliyetleri doğrudan etkilemektedir. Gelir düzeyinin artışı para gerektiren faaliyetlere katılımı arttırmasının yanı sıra, daha pasif rekreasyonel faaliyetlerin tercih edilmesine neden olmaktadır. Çalışmada ortaya çıkan sonuç da bununla örtüşmektedir.

Diğer taraftan araştırmada rekreasyonel faaliyetlere katılım ile aile gelir düzeyi arasında ilişki istatistiksel olarak anlamlı iken, kişisel harcama düzeyi ile istatistiksel olarak anlamlı çıkmaması ise bir çelişkidir. Aile geliri ile kişisel harcamalar birlikte ele alındığında ise, rekreasyonel faaliyetlere katılıma ilişkin etki büyüklüğü daha da artmaktadır ($F=3,216$, $p=,002$ ve $d=,969$). Rekreasyonel faaliyetlere katılıma ilişkin bölümlere göre de farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır ($F=2,406$, $p=,049<,05$ ve $d=,690$). Ortalamalar turizmde 46,6889, elektrikte 50,6833, işletmede 52,0556, dış ticarete 54,2566 ve muhasebede 54,3947'dir. Bu sonuç, özellikle muhasebe ve dış ticaret bölümü öğrencilerinin rekreasyonel faaliyetlere katılımının önünde daha fazla engeller olduğunu düşündüklerini ortaya koymaktadır. Rekreasyonel faaliyetlere katılıma ilişkin engellerin en az olduğunu düşünen öğrenciler ise turizm bölümü öğrencileridir. Bu sonuçlar, turizm bölümü öğrencilerinin rekreasyonel faaliyetlere katılım konusunda kendilerine daha fazla fırsat sağlayabilirken, muhasebe ve dış ticaret bölümü öğrencilerinin bunda zorlandıkları biçiminde yorumlanabilir. Rekreasyonel faaliyetlere katılmamaya ilişkin 1. ve 2. sınıf öğrencileri arasında da algı farklılığı bulunmamaktadır ($F=,997$, $p=,319>,05$ ve $d=,169$) (tablo 11).

Tablo 12. Rekreatif Faaliyetlere Katılımı Engelleyen Faktörler

Faktörler	N	df	F	p	d
Ekonomik Faktörler	330	16	26 409	,000	1,000
Organizasyonel Faktörler	330	20	21 855	,000	1,000
Rekreatif Alanların Durumu	330	24	21 408	,000	1,000
İçsel Faktörler	330	14	11 641	,000	1,000
Fizyolojik Özellikler	330	16	9,60	,000	1,000

Çalışmada katılımcıların rekreatif faaliyetlere katılımını engelleyen faktörleri belirlemek amacıyla da varyans analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları katılımcıların, rekreatif faaliyetlere katılımını engelleyen en önemli faktörün ekonomik faktörler olduğunu düşündüklerini ortaya çıkarmıştır (F=26,409, p=,000 ve d=1.000). Bunu önem sırasına göre organizasyonel faktörler, rekreatif alanlarının durumu, içsel faktörler ve fizyolojik özellikler izlemektedir (tablo 12).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Rekreatif faaliyetlere katılım, bireysel gelişim ve ruh sağlığı açısından oldukça önemlidir. Bu durum bir toplumun geleceği olan özellikle üniversite öğrencileri ve gençler açısından daha da önem taşımaktadır. Toplum ve birey sağlığı açısından rekreatif faaliyetlere katılımın önemini fark eden gelişmiş ülkeler, rekreatif alanların iyileştirilmesi ve bu faaliyetlere katılımın artırılması konusunda çok sayıda önlemler almaktadırlar. Ancak gelişmekte olan ve gelişmemiş ülkelerde ise bireylerin bu faaliyetlere katılımının önünde çok sayıda kısıtlayıcı engeller bulunmaktadır. Bu engeller ekonomik, organizasyonel, rekreatif alanlarının durumu, bireysel fizyolojik özellikli ve içsel kaynaklı olabilmektedir.

Bu çalışmada Sındırgı Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin rekreatif faaliyetlerine katılım sıklığı ile katılım istekleri incelenmiştir. Bu kapsamda öğrencilerin rekreatif faaliyetine katılım sıklığı ile katılım isteği arasındaki ilişki ortaya konulmuş, ayrıca katılım sıklıkları ve istekleri demografik veriler ile ilişkilendirilmiştir. Ankete katılan öğrencilerin rekreatif faaliyetlere katılım sıklıkları frekans analizleri şeklinde hesaplanmıştır. Katılım sıklığı ile katılım isteği arasındaki ilişkiyi ölçmek için t-testi kullanılmıştır. Öğrencilerin rekreatif faaliyetlerine aylık katılım sıklığının ve katılım isteğinin demografik değişkenlerle ilişkisini ölçebilmek için ise, Anova testi uygulanmıştır.

Elde edilen bulgulara göre öğrencilerin fazla enerji harcanmayan, pasif faaliyetler grubuna girebilecek fotoğraf çekmek, manzara seyretmek ve kitap okumak gibi rekreatif faaliyetlerine daha sık katılım gösterdiği görülmektedir. Fiziksel açıdan yoğun bir şekilde enerji harcanan güreşmek, avlanmak, ata binmek, dağ yürüyüşü ve dağcılık, jimnastik yapmak gibi rekreatif faaliyetline

katılım ise oldukça düşük düzeydedir. Bu durumun nedenleri arasında; Sındır-
g'daki rekreasyon faaliyet alanlarının kısıtlılığı, öğrencilerin rekreasyon konu-
sundaki bilinç eksikliği ve isteksizlik, maddi koşullardaki yetersizlik sayılabilir.

Öğrencilerin en çok katılmak istedikleri faaliyetler ise sırası ile resim yapmak,
spor amaçlı yürüyüş, manzara seyri, fotoğraf çekmek ve bisiklet binmektir.
Ayrıca çalışmada öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere katılım isteğinin ka-
tılım sıklığından daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Dolayısı ile öğrencilerin
rekreasyon faaliyetlerine katılmaya gönüllü olmalarına rağmen, imkân yeter-
sizlikleri nedeni ile bu faaliyetlere katılmadıkları söylenebilir. Rekreasyonel
faaliyetlere katılım sıklığı ile katılım isteği arasında en fazla fark gözlenen faa-
liyetler sırası ile ata binmek, tura katılmak, doğa gezileri, yüzme ve güneşlen-
me, bisiklet binmek, spor amaçlı yürüyüş, piknik yapmak, dağ yürüyüşü ve
dağcılık ve futbol/voleybol/basketbol oynamaktır.

Cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı oranda fark gözlemlenen rekreas-
yon faaliyetleri; masa tenisi/bilardo v.s. oynamak, avlanma, futbol/voleybol/
basketbol oynamak, balık avlama, güreşmek, yüzme ve güneşlenme, dağ yü-
rüyüşü ve dağcılık, ata binmek, dans etmek ve tura katılmaktır. Dans etme
faaliyetine kızlar erkeklere göre daha sık katılırken, adı geçen diğer faaliyet-
lere erkekler kızlara göre daha fazla katılmaktadır. Overholt ve Ewert (2015),
Dattilo vd. (2012) ve Kinnaird ve Hall (1994)'e göre kız ve erkeklerin rekreas-
yon faaliyetlerine katılımları farklılık göstermektedir. Çalışmada ortaya çıkan
sonuç da bununla örtüşmektedir.

Çalışmada elde edilen diğer bir bulguya göre, ailesinin geliri 4001 TL ve üzerin-
de olan öğrencilerin geliri daha düşük olan diğer öğrencilere göre daha sık ka-
tıldıkları faaliyetler; yüzme ve güneşlenme, fotoğraf çekmek, bisiklete binmek,
dağ yürüyüşü ve dağcılık, kitap v.s. okumaktır. Bu sonuca göre Sağlık vd. 'nin
de (2014: 89) belirttiği gibi gelir düzeyi daha düşük olan öğrenciler çok pahalı
ekipman ve masraf gerektirmeyen faaliyetlere yönelmektedirler. Müderrisoğ-
lu ve Uzun (2004: 110)'a göre ise rekreasyon alanlarında katılımcıların gelir du-
rumları, tercih edecekleri rekreasyonel faaliyetleri doğrudan etkilemektedir.
Gelir düzeyinin artışı para gerektiren faaliyetlere katılımı arttırmasının yanı
sıra, daha pasif rekreasyonel faaliyetlerin tercih edilmesine neden olmaktadır.
Çalışmada ortaya çıkan sonuç da bununla örtüşmektedir. Öğrencilerin rekre-
asyonel faaliyetlere katılım sıklığında, kişisel harcamalar yönünden istatistik-
sel olarak anlamlı bir fark tespit edilememiştir.

Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüm açısından, avlanma ve resim yapma fa-
aliyetlerine Elektrikli Ev Cihazları Teknolojisi bölümü öğrencileri diğer bölümler-
inin öğrencilerine göre daha sık katılmaktadırlar. Ayrıca 1.sınıf öğrencilerinin
dağ yürüyüşü ve dağcılık, 2.sınıf öğrencilerinin ise kitap v.s. okumak faaliyetle-

rine daha sık katıldıkları tespit edilmiştir. Bu sonuca göre, öğrencilerin birinci sınıfta açık mekân rekreasyon faaliyetlerine daha ilgiliyken, ikinci sınıfa geldiklerinde kapalı mekân rekreasyon faaliyetlerine daha ilgili oldukları düşünülebilir.

Rekreatif faaliyetlere katılım isteğine ilişkin bulgular incelendiğinde ise balık avlama, futbol/voleybol/basketbol oynama, masa tenisi/bilardo oynama, güreşme ve avlanma gibi faaliyetlerde erkekler lehinedir. Buna karşın fotoğraf çekme, resim yapma, piknik yapma, kitap okuma, dans etme, spor amaçlı yürüyüş ve jimnastik gibi faaliyetlerde ise kızlar lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık ortaya çıkmıştır ($p < ,05$). Müderrisoğlu ve Uzun (2004)'un yaptıkları araştırmanın sonuçlarına göre de; futbol, voleybol, basketbol, masa tenisi, bilardo oynamak, balık tutmak, avlanmak ve güreşmek erkekler tarafından daha çok tercih edilen rekreatif faaliyetler iken, alışveriş yapmak, kır gezilerine katılmak, radyo dinlemek kızlar tarafından daha çok tercih edilen rekreatif faaliyetlerdir. Dolayısıyla her iki araştırmanın sonuçları birbiriyle önemli ölçüde örtüşmektedir.

Ankete katılan öğrencilerin aile gelir düzeyine göre rekreasyon faaliyetlerine katılım isteği farklılığına bakıldığında, sadece spor amaçlı yürüyüş faaliyetinde istatistiksel oranda anlamlı bir farklılık gözlenmiştir. Aile gelirleri 1300-2000 TL arasında olan öğrenciler, bu faaliyete diğer rekreatif faaliyetlere oranla daha fazla katılmak istemektedirler. Yürüyüş faaliyetinin herhangi bir maliyet ve ekipman gerektirmemesinin bu sonuçta etkili olduğu düşünülmektedir.

Ata binmek, masa tenisi/bilardo v.s. oynamak, güreşmek, dağ yürüyüşü ve dağcılık, avlanma gibi rekreasyon faaliyetlerine katılım isteği kişisel harcaması 1001 TL ve üzerinde olan öğrencilerde diğer öğrencilere kıyasla daha fazladır. Dolayısı ile kişisel harcama düzeyi daha yüksek olup ekonomik açıdan rahat hareket edebilen öğrenciler, bu tip aktive gerektiren faaliyetlere katılmak istemektedirler. Aşikkutlu ve Müderrisoğlu'na (2011) göre, rekreatif faaliyetlere katılım isteğinde ekonomik özellikler önemli rol oynamaktadır. Araştırmada ortaya çıkan sonuç da bu bilgi ile örtüşmektedir.

Araştırmada ayrıca dış ticaret bölümü öğrencilerinin doğa gezileri, ata binme, yüzme ve güneşlenme, tura katılma, dağ yürüyüşü ve dağcılık faaliyetlerine daha fazla katılmak istedikleri ortaya çıkmıştır. Buna karşın muhasebe bölümü öğrencileri manzara seyretme ve piknik yapma faaliyetlerine daha fazla tercih ederken, elektrik bölümü öğrencileri masa tenisi/bilardo v.s. oynamak faaliyetine katılmayı daha çok istediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca 2.sınıf öğrencilerinin balık avlamak, ata binmek, bisiklete binmek, piknik yapmak, kitap okumak ve jimnastik yapmak gibi rekreatif faaliyetlere 1.sınıf öğrencilerine kıyasla daha fazla katılmak istedikleri görülmektedir. Bu durumda öğrencilerin okulda öğrenim gördükleri süre arttıkça rekreasyon faaliyetlerine katılım isteğinde bilinç düzeyinin arttığı düşünülmektedir.

Araştırma sonuçları, rekreasyonel faaliyetlere katılımın önündeki engellerin cinsiyete, aile gelir düzeyine ve bölümlere göre değiştiğini göstermektedir. Kadının öğrencilerin, aile geliri asgari ücret düzeyinde olan öğrencilerin ve muhasebe ile dış ticaret bölümü öğrencilerinin bu faaliyetlere katılımının önündeki engeller daha fazladır. Yaş, kişisel harcama ve sınıf düzeyi değişkenleri ile rekreasyonel faaliyetlere katılmama arasındaki ilişki ise farklılık göstermektedir. Ancak kişisel harcama düzeyi aile gelir düzeyi ile birlikte rekreasyonel faaliyetlere katılımı daha fazla etkilemektedir.

Son olarak araştırma sonuçları öğrencilerin rekreasyonel faaliyetlere katılımını engelleyen en önemli faktörlerin önem sırasına göre ekonomik, örgütsel, rekreasyon alanlarının durumu, içsel ve fizyolojik kaynaklı olduğunu göstermektedir. Bu bulgular Aşikkutlu ve Müderrisoğlu'nun (2011) rekreasyonel faaliyetlere katılım isteginde ekonomik özelliklerinden önemli rol oynadığı yönündeki araştırma bulguları ile örtüşmektedir.

Üniversite öğrenimi, yıllar boyu devam edecek davranış biçimlerinin oluştuğu en önemli süreçtir. Bu süreçte elde edilecek her pozitif davranış bireyi mutluluğa taşımada bir adım daha ileriye götürecektir. Bu nedenlerle, rekreasyon üniversite öğrencileri için akademik eğitimin bir parçası olarak yer almalı, öğrenciler rekreasyon kavramının ve serbest zamanı değerlendirme eğitiminin kendi hayatlarındaki önemini tespit etmelidirler. Aslında, rekreasyon, bireyler için farklı bir dünya oluşturan ve karşılaşılacak zorlukları yenmek için çeşitli deneyimler kazandıran faaliyetleri içerir. Kişilerin ilgi ve eğitimlerini belirlemeye yönelik çalışmaların yapılması, rekreasyon düzenlemelerinde yaş, kalıtım, eğitim süreci gibi faktörlerin dikkate alınması oldukça önemlidir. Bu nedenle rekreasyonel faaliyetlere katılım üniversite eğitiminin bir parçası olarak kabul edilmelidir. Bu da; sağlıklı arkadaş ilişkilerini geliştirebilen, kurallara uyan, mücadele eden, karşısındakinin hakkına saygı gösteren, uyumlu, başarılı ve anlayışlı bir gençlik ve dolayısıyla geleceğin faydalı toplumunu oluşturacaktır (Ağılönü vd., 2012: 950). Rekreasyon faaliyetlerine katılımı etkileyen unsurların belirlenmesi, daha sağlıklı rekreasyon plan ve politikalarının oluşturulmasına kaynaklık edebilecektir (Tütüncü vd., 2011: 72).

Sındırgı Meslek Yüksekokulu öğrencileri rekreasyon faaliyetlerine ilgi duymakta ve yoğun bir şekilde katılmak istemektedirler. Rekreasyon faaliyetlerinin sağladığı olumlu etkilerden faydalanılabilmesi için, bu faaliyetlerin teşvik edilmesi ve Sındırgı'da düzenli olarak yapılabilecek etkinliklerin organize edilmesi gerekmektedir. Öğrenciler özellikle spor amaçlı yürüyüş, manzara seyri, fotoğraf çekmek, bisiklete binmek, futbol/voleybol/basketbol oynamak, piknik yapmak, yüzme ve güneşleme gibi faaliyetlere katılmak istemektedir. Bu bağlamda belediyenin de iştiraki ile gerekli düzenlemelerin yapılmasına ihtiyaç duyulmakta-

dır. Rekreatif faaliyetlerden beklenen faydanın sağlanabilmesi, bu yönde bir farkındalık oluşturulmasına bağlıdır. Bu nedenle özellikle sportif etkinliklerin organizasyonunda, alanında uzman kişilerin istihdam edilmesi yerinde olacaktır. Bunun dışında belediyenin öğrencilerin beklentileri konusunda araştırmacı çalışmalara yönelmesi ve bu çalışmaların sonuçlarına göre rekreatif faaliyetler organize edilmesi gerekmektedir. Yeni rekreatif alanların yapılması, var olan alanların ise bakım, onarım ve denetiminin düzenli aralıklarla gerçekleştirilmesi hem Sındırgı halkı hem de Sındırgı Meslek Yüksekokulu öğrencileri için bir ihtiyaçtır.

Bunun yanı sıra bisiklet ve yürüyüş parkurları düzenlenerek öğrencilerin düzenli aralıklarla bu faaliyetlere katılımı sağlanabilir. Spor kulüpleri ile görüşülerek doğa yürüyüş parkurlarına Sındırgı ilçesi yolları dâhil edilebilir. Ayrıca Sındırgı'nın doğa güzellikleri tanıtılıp eşsiz manzaralarının fotoğrafının çekilmesi özendirilerek, öğrenciler için bu konuda etkinlikler düzenlenebilir. Piknik yapma faaliyeti ile ilgili organizasyonlara yer verilmesi, bunun yanında Sındırgı çevresinde değişik destinasyonlara periyodik aralıklarla turlar düzenlenmesi rekreatif katılımını arttıracak önemli etkinliklerdir.

Bütün bunlardan başka Sındırgı yöresine özgü Yağcıbedir Halı Festivali'nde meslek yüksekokulu öğrencilerinin aktif görev alması sağlanarak, bu tip etkinlikler konusunda bilinçlenmeleri sağlanabilir. Ayrıca öğrencilere yönelik bilimsel etkinliklere (sempozyum, konferans, panel) ağırlıklı olarak yer verilmelidir. Uysal vd. (2012: 1053)'ne göre bu tür faaliyetlere katılım, öğrencilerin çok yönlü yetişmelerine katkıda bulunmaktadır.

Rekreatif olmanın önemi günden güne artmaktadır. Yoğun ders çalışma koşulları içerisinde bulunan her öğrencinin bulunduğu bölgedeki rekreatif faaliyetlerine katılma ihtiyacı bulunmaktadır. Bu nedenle üniversite öğrencilerinin serbest zamanlarını uygun bir şekilde değerlendirebilmeleri ve sosyalleşme ihtiyacını karşılayabilmeleri için, rekreatif konusunda gerekli bir altyapının oluşturulması ve kurumsal anlamda destek sağlanması gerekmektedir.

Bu çalışma Balıkesir Üniversitesi Sındırgı Meslek Yüksekokulu öğrencileri ile sınırlı tutulmuştur. Bundan sonra yapılacak çalışmaların üniversite bünyesinde yer alan diğer meslek yüksekokulu, fakülte ve yüksekokulları da kapsamı sonuçların üniversite öğrencileri açısından genellenmesine daha fazla katkı sağlayacaktır. Ayrıca üniversite öğrencilerinin rekreatif faaliyetlere katılımını arttırmada yerel yönetimler ile ilgili kamu kuruluşlarının etkisinin araştırılması önerilmektedir. Son olarak, rekreatif faaliyet alanlarının fiziki durumunun, özellikle ilçelerde ve küçük yerleşim merkezlerinde açılan üniversitelere bağlı meslek yüksekokulu, yüksekokul ve fakültelerde okuyan öğrencilerin öğrenci memnuniyeti üzerindeki etkisinin de araştırılması yararlı olacaktır.

KAYNAKÇA

- Ağılönü, A., Uzar, H., Ağılönü, Ö. ve Altay, B. (2012). Muğla Üniversitesi Yerleşkesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Serbest Zaman İhtiyaçları ve Beklentileri. *1. Rekreasyon Araştırmaları Kongresi: 12-15 Nisan 2012-Kemer, Antalya: Bildiriler* (948-957).
- Albayrak, A. (2013). *Alternatif Turizm*, Ankara: Detay Yayıncılık.
- Aşıkkutlu, H.S. ve Müderrisoğlu, H. (2011). The Effects of Motivation on Leisure Time Management. *African Journal of Business Management*, 5(20): 8000-8007.
- Babacan, E. ve Göztaş, A. (2011). *Etkinlik Yönetimi*, Ankara: Detay Yayıncılık.
- Crawford, D.W., Jackson, E.L. ve Godbey, G. (1991). A Hierarchical Model of Leisure Constraints. *Leisure Sciences*, 13(4): 309-320.
- Dattilo, A.E.L., Ewert, A. ve Dattilo, J. (2012). Learning As Leisure: Motivation and Outcome in Adult Free Time Learning. *Journal of Park and Recreation Administration*, 30 (1): 1-18.
- Göker, G. (2014). Rekreasyonda Yeni Trendler. A. Yaylı (Der.), *Rekreasyona Giriş* içinde (ss. 184-198). Ankara: Detay Yayıncılık.
- Gül, T. (2014). Rekreasyon Olgusuna Genel Yaklaşım. A. Yaylı (Der.), *Rekreasyona Giriş* içinde (ss. 2-62). Ankara: Detay Yayıncılık.
- Haberal, H. (2015). *Turizmde Alternatif Ekolojik Turizm-Doğa Turizmi-Kırsal Turizm-Yayla Turizmi*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A. ve Dinç, Y. (2015). *Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi*. (3. Bs.) Ankara: Detay Yayıncılık.
- Hazar, A. (2014). *Rekreasyon ve Animasyon*. (4. Bs.) Ankara: Detay Yayıncılık.
- Huang, C.Y. ve Carleton, B. (2003). The Relationships Among Leisure Participation, Leisure Satisfaction, and Life Satisfaction of College Students in Taiwan. *Journal of Exercise Science and Fitness*, 1(2), 129-132.
- Jenkins, J.M. ve Pigram, J.J. (2003). *Encyclopedia of Leisure and Outdoor Recreation*. Routledge: New York.
- Kalaycı, S. (2006). *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikler*. Ankara: Asil Yayın Dağıtım Ltd.
- Karunaanthy, K. ve Karunanathy, M. (2014). Leisure Activities and Attitudes of Advanced Level Students: A Study Based on Urban Schools in Trincomalee District. *European Journal of Business and Management*, 6 (7): 178-187.

- Kılıç, S. (2014). Etki Büyüklüğü. *Journal of Mood Disorders*. 4 (1), 44-46.
- Kinnaird, V., Hall, D. (1994). *Tourism: A Gender Analysis*. John Wiley and Sons: Chichester, England.
- Lapa, T. Y., Varol, R., Tuncel, E. F., Ağyar, E. ve Certel, Z. (2012). Belediye'ye Ait Park Alanlarını Sportif Amaçlı Kullanan Bireylerin Katılımlarının ve Beklentilerinin İncelenmesi: Bornova Örneği.1. *Rekreasyon Araştırmaları Kongresi: 12-15 Nisan 2012- Kemer, Antalya: Bildiriler* (851-865).
- Lundberg, D.E. (1980). *The Tourist Business*. CBI Publishing Inc., Boston.
- Müderrişoğlu, H. ve Uzun, S. (2004). Abant İzzet Baysal Üniversitesi Orman Fakültesi Öğrencilerinin Rekreatif Eğilimleri. *Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, A(2): 108-121.
- Müderrişoğlu, H., Kutay, E.L. ve Eşen, S.Ö. (2005a). Kırsal Rekreatif Faaliyetlerde Kısıtlayıcılar. *Tarım Bilimleri Dergisi*, 11(1): 40-44.
- Müderrişoğlu, H., Demir, Z. ve Kutay, E. L. (2005b). Motivations Determining Participation in Rural Recreations: Example of University Students. *Journal of Applied Sciences*. 5 (7): 1254-1259.
- Oh, S. S., Oh, S. Y. ve Caldwell, L. L. (2001). The Effects of Perceived Leisure Constraints Among Korean University Students. *Proceedings of The 2001 Northeastern Recreation Research Symposium*, 183-187.
- Overholt, J.R. ve Ewert, A. (2015). Gender Matters: Exploring the Process of Developing Resilience Through Outdoor Adventure. *Journal of Experiential Education*. 38 (1): 41-55.
- O'Keefe, Daniel J. (2007). Post Hoc Power, Observed Power, A Priori Power, Retrospective Power, Prospective Power, Achieved Power: Sorting Out Appropriate Uses of Statistical Power Analyses. *Communication Methods and Measures*, 1(4), 291-299.
- Sağlık, E., Morçin, İ. ve Morçin, S.E. (2014). Üniversite Öğrencilerinin Kırsal Rekreatif Faaliyetlere Katılımını Etkileyen Kısıtlayıcılar: Çıldır Meslek Yüksekokulu Örneği. *Electronic Journal of Vocational Colleges-December*: 86-92.
- Tütüncü, Ö., Aydın, İ., Küçükusta, D., Avcı, N. ve Taş, İ. (2011). Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Faaliyetlerine Katılımını Etkileyen Unsurların Analizi. *Spor Bilimleri Dergisi*, 22 (2): 69-83.
- REDHOUSE. (1992), Milliyet Yayını, İstanbul.

- Uysal, F., Kılınç, F. ve Söyleyici, S. (2012). Sedarter ve Sporcu Üniversite Öğrencilerinin Sağlık Durumları ve Rekreasyon Faaliyetlerinin Araştırılması. *Rekreasyon Araştırmaları Kongresi, 12-15 Nisan 2012- Antalya: Bildiriler* (1046-1054).
- Walker, G. J., Jackson, E.L. ve Deng, J. (2007). Culture and Leisure Constraints: A Comparison of Canadian and Mainland Chinese University Students. *Journal of Leisure Research*, 39 (4), 567-590.
- Yılmaz, C., Aydın, İ. ve Pehlivanoğlu, K. (2012). Akademik Personelin Rekreasyonel Eğilimleri, *1. Rekreasyon Araştırmaları Kongresi, 12-15 Nisan 2012, Kemer, Antalya: Bildiriler* (878-888).